

Kristo gaztea, Nazaret'en

«Umea, Jesus, azi ta gogortu egiten
zan, jakituriz beterik».

(Luk., II, 40)

Garai artan, Nazaret'ek, milla bat arima eukazan. Erri txikia, bezaraz, muiño baten gainean jarria, inguruko erriskak baiño zerbait, atz batzuk, gorago bakartu ta nabari zana. Ego-aldeetik, itxasoa dauka ur-samar. Urrunago, Tabor, Ermon eta Gelboe mendiak; ikuspegi zabal gozoa. Len eta orain, sololanetik bizi dira bertakoak; inguruetako muna landa-erripetan, erromaraz beste aldetik, ardi-taldeak eta auntz-aldrak agiri dira, ango larra ta txaparra jaten.

Angoxe lurra, angoxe zerua, angoaizea ta ura izan ziran Jesus'ek arnastu ta artuak. Aretxek azi ta moldatu eben Gizadian izan dan gizonik aundi ta zoragarriena. Solo-lanetik, artzaintzatik eta arotz-beharretik bizi ziran jente xume artean jaio ta azi zan Jesus. Bizi-giro onek busti, ase ta indartu eban Kristo, ume ta gazte zalarik.

Aren legezko aita etzan nekazari izan, arotz-langille baiño. Aren ama, Andra Maria, etxeko zeregiñetan jarduna dogu. Kristo'ren lenengo itzak, abestiak eta eskariak Nazaret'ek entzun zituan; Nazaret'ek

artu zituan Kristo'ren lanak eta atsekabeak eta atsedanak. Kristo etzan nekazari izan, arotz-langille baiño; orrela azke ta libreago egongo zan agiriko bizitza asi orduan, Eder yakon, orraitaiño, artzaintza, eder yakon bere erritarren solo-lana. Maitezko legea zabaltzerakoan, sarri artuko ditu, bai baterik bai besterik, ipuin-gai egoki, argi ta sarkorrak.

Kristo'k izadiko liburuan ikasi eban batez be; begi aurrean eukan lur-zatiak emotsan ortarako, ugari be ugari, bear eban guztia. Jakituri-iturri eder yakon Nazaret. Ba-ekian noiz etorren negua ta naiz uda; noiz etozan euriak eta legortek; ba-ekian lurpekoen barri, ta tximistena; sugeena ta txorien. Ezagun yakon landaren ugaritza irigarra, baita pizti ta abereena.

Egunero ekusan ama, lan i lotua: ogia egiten eban, eta garbitu, argia ixio, janaria gazte ototitz egin. Ba-ekian ama seinere, barraren poza; zelan jantzi, ebillen bere lengusu Juan; arotzaleen itxasoko bizikera, angoan dagon Tiberiades zingirako, artzalezale eguzkiz baltzituena.

Kristo'k, umetan, Nazaret'eko sinagogan ikasi zituan lenengo giz-

jakituriaren abede ta asi-masiak. Gaztetan be, amabost-ogetamar urteko zala, bertako sinagogara joaten zan zapatuetan; antxe ikasi bai eban ume zala irakurten eta idazten, beste edozein mutikok lez; eta araxe joian, pozik, ototitz egin eta salmuak kantatzera. Jai aundiatarako, barriz, Jerusalem'go eleizara joan oi zan. Joskera bako alkon-dara ase ta nasaia eroian soiñean, gerrikoz lotuta. Ulea, luze, ta bizarra: gaurko gazte askoren antzera.

Liturjia barria ta euzkera batua

Meza Santua kultura-iturri, politika-iturri, oitura-iturri ta beste iturri batzuen erdian dagoan erlejiño-iturria da. Eta guretzat, fededunontzat, salbaziño-iturria da; eta fede ta maitasunaz alkartuta, pozik joaten gara salbaziño-iturri orretara, betiko bizitzarako ura edatera, osatu, indartu ta barriztatzena.

Oraintsuarte, gizaldiz gizaldi, latinezko pitxarretan edaten genduan ur osasungarri ori. Baiña, ibilli ta ibilli, «beti latinez, naiz ta jakin ez», zulotu egin jakuzan pitxarrak. Eta, jakiña, ura edan gura, ta edan

Giro onek moldatu eban Kristo'ren gogoan, gizon zanez beintzat. Jainko zanez, jakituria bera zan, eta da, ta ez dauka zetan geiago ugariturik, edo zabal-azirik.

Nazaret'eko giroak egin eban langille, azkar, bizi ta argi. Bere izkuntza jatorra arameo zan; baiña beste izkuntza batzuk be ikasi zituan antza; Pontzio Pilato'ri beintzat, zuzen-zuzen, griegoz erantzun eutsan.

S. B.